

A tudomány legfőbb feladata növénytermelésünkben

ERDEI FERENC

földművelésügyi miniszter

Országunk kísérletügyi munkája elsősorban a növénytermelés és a növény-nemesítés terén a régebbi időszakban sem volt eredménytelen. Nem egy kitűnő régi kutatónk jelentős eredményt ért el és ezek kisebb-nagyobb mértékben a hazai termésben is, de nem egy területen határainkon kívül is használatosak. Nem kevés és nem jelentéktelen tehát az a tapasztalat, ami e téren rendelkezésünkre áll és további feladataink megoldásánál eredményesen felhasználható. Mégis növénytermelésünk termelékenysége és általában termésátlagaink feltűnően és megengedhetlenül alacsonyak. Egyetlen egy területe sincs növénytermelésünknek, ahol a termelékenységet és a terméshozamot olyan fokra sikerült volna emelni, ami megközelíti azokat a lehetőségeket, amelyeket a fejlett mezőgazdasági tudomány vívmányával el lehet érni.

Ennek a rendkívül nagyarányú elmaradásnak természetesen nemcsak mezőgazdasági tudományunkban, növénytermelésünk kutatómunkájában van az oka. A legfőbb oka az, hogy sem a régi kapitalista nagyüzemi gazdálkodás, sem a kisparcellás paraszti gazdálkodás nem volt alkalmas és képes arra, hogy nagy arányban felhasználja a tudomány vívmányait és ezek segítségével folyamatosan és nagy mértékben emelje a növénytermelés hozamát. Emellett azonban régi növénytermelési tudományunknak is része van abban, hogy országunk termésátlagai a XIX. és XX. század fordulója óta lényegében alig növekedtek. Ez a tudomány, bár kitűnő kutatók jelentős és érdemes eredményeket értek el, a kapitalista világ tudománya volt, olyan formalista mezőgazdasági tudomány, amely álproblémák és üres formalista elvi kérdések feszegetésébe ölte legtöbb energiáját és a termelékenység növelésének legfőbb igazi kérdéseit szem elől tévesztette. Ezek az okok teszik érthetővé, hogy termésátlagaink szégyenletesen alacsonyak, noha dolgozó parasztságunk szorgalmas és tanulékony, s képes arra, hogy a fejlettebb agrotechnikai módszereket elsajátítva, a termelés szintjét hatalmas arányokban emelje.

Országunk felszabadulása és mezőgazdaságunk szocialista építése nyitotta meg az útját annak, hogy növénytermelésünk termelékenységét jelenlegi túrheteren alacsony szintjéről elmozdítsuk és a tudomány eredményeinek alkalmazásával, fejlettebb agrotechnikai módszerekkel, mind jobb és jobb növényfajták bevezetésével évről évre magasabb fokra emeljük.

Szocialista nagyüzemeink már jelentős területet foglalnak el országunk szántóföldjéből és ezen a területen a szocialista nagyüzemi termelés már megteremtette a legfőbb feltételeit a magasabb termésredmények elérésének. Egyidejűleg az élenjáró szovjet mezőgazdasági tudomány és gyakorlat példájának a megtermékenyítő hatása nyomán, mezőgazdasági tudományunk is megindult a fejlődés útján. Ily módon az elmúlt néhány év munkájában már jelentős eredményeket értünk el. Ezek az eredmények azonban még csak biztató kezdeti lépések, nem pedig olyan valóságos eredmények, amelyek máris jelentősen emelték volna növénytermelésünk termelékenységét, az egyes növények terméshozamát. Mezőgazdasági tudományunk elsősorban a növénytermelés terén hatalmas lépést tett előre a micurini-liszzenkői biológia alap-

jain és elindult azon az úton, amelyen képessé válik arra, hogy valóságos segítséget nyújtson növénytermelésünk színvonalának emelésében. Az eredményeik azonban még nagyon kezdetlegesek és a tudományos kutató munkánk módszerei sem állanak még azon a fokon, hogy teljes sikerrel és gyors eredményekkel szolgálhatná az elérendő célt.

A természet átalakításának a lehetőségei határtalanok és a micsurini-liszenkői alapokra támaszkodó mezőgazdasági tudomány képes arra, hogy e határtalan lehetőségeket lépésről lépésre realizálja. A kérdést ma a mi országunkban úgy kell feltenni, hogy a hatalmas arányokban növekvő szocialista nagyüzemi gazdálkodás alapjain növénytermelésünk termelékenységet milyen mértékben képes a lehető leggyorsabban növelni mezőgazdasági tudományunk. Semmi kétség nem lehet afelől, hogy lehetséges ezt a növelést tudományosan kiszámítani és ennek alapján a maihoz viszonyítva, szinte hihetetlenül magas terméseredmények elérését lehet számszerűen célul kitűzni. *Azonban minden különösebb számítás nélkül is bátran állítható, hogy nincs növénytermelésünknek olyan ága, amelyben a szocialista nagyüzem alapjain a micsurini-liszenkői mezőgazdasági tudomány vívmányainak alkalmazásával a terméshozamot ne lehetne legalább kétszeresére emelni. Ez ma szocializmust építő országunkban reális és szükséges célkitűzés és ennek a megvalósítását nem beláthatatlan időre, hanem belátható idő távlatában célul kell kitűzni mezőgazdaságunk elé.*

E hatalmas arányú, de teljes mértékben megvalósítható feladat elérésének minden jelentős tényezőjét ismerjük. Nemesak minden tudományos kutató, hanem minden valamennyire is képzett agronómus pontosan tudja, hogy kísérleti gazdaságainkban, élenjáró állami gazdaságainkban, sőt termelőszövetkezeteinkben is mely tényezőknél múlik az, hogy a terméshozamot általában a mainak kétszeresére emeljük. Az alapvető agrotechnikai módszerek, a trágyázás fejlesztése, a növényfajták javítása és nemesítése, s együttesen a füves vetéscserzés rendszer fokozatos bevezetése azok az eszközök, amelyek helyes kidolgozásával és fejlesztésével ezt a célt elérhetjük.

Mezőgazdasági tudományunk számára tehát a növénytermelésben ezt a feladatot kell elérendő célul kitűzni, s ezt a célt annál inkább kitűzhetjük, mert mindazok a feltételek, amelyek eléréséhez szükségesek, teljes mértékben rendelkezésünkre is állanak.

Az élenjáró szovjet mezőgazdasági tudomány és gyakorlat eredményei, a micsurini-liszenkői biológiai elméleti útmutatása az alap (s a legfőbb forrás, amely felfegyverzi mezőgazdasági tudományunkat arra, hogy ilyen feladat megoldásához sikerrel hozzájáruljon és néhány év alatt kézzelfogható, valóságos eredményeket érjen el.

Nem szabad lebecsülnünk azt a feltételt sem, ami régi tapasztalt kutatóink gyakorlatában és eddig elért eredményeikben rendelkezésünkre áll. Országunk talajviszonyainak, növényállományának és növényfajtáinak a mélyreható és komoly ismerete, egyes eddig kidolgozott módszerek nagyobb arányú felhasználása, s általában eddigi tapasztalataink fejlesztése és széleskörű elterjesztése, mind olyan eszközök, amelyek magukban véve is jelentős tényezői terméshozamunk emelésének.

De támaszkodhatunk azokra a tapasztalatokra is, amelyeket országunk minden részén dolgozó parasztágunk szerzett és azokat kisebb-nagyobb körben alkalmazza. A termelők élenjáró tapasztalatai a régebbi időkből is, de most a szocialista gazdaságokban különösen kimeríthetetlen forrásként már nemesak csörgedeznek, hanem szinte áradnak. A mezőgazdasági tudomány feladata ezeket felismerni, felhasználni és fejleszteni.

Mezőgazdasági tudományunk ma igen sok és jelentős módszerei, elméleti kérdésekben fejt ki erőfeszítéseket és ér is el kisebb-nagyobb eredményeket. A legnagyobb tévedés lenne azonban azt hinni, hogy növénytermelési tudományunk igazán jelentős elméleti vagy módszerei eredményt érhet el, ha minden erejét nem közvetlenül a terméshozamok emelésére, a termelékenységre növelésének a megoldására fordítja. Az élen-

járó szovjet mezőgazdasági tudomány minden példája, ezek között is kiemelkedően Liszenko akadémikus személyes példája, a lenyűgöző erejű bizonyosága annak, hogy igazán jelentős tudományos eredmény, elméleti és módszerei előrehaladás csak a legközvetlenebb gyakorlati eredmények kiharcolása, a terméshozamok látható, valószínűsége emelése útján érhető el.

Mezőgazdasági tudományunk számára szocializmust építő országunk, a Párt és az állam gondoskodása olyan feltételeket teremtett, amelyekről a régebbi időkben álmodni sem mertek kutatóink. Dolgozó parasztságunk kezdeményezése, alkotó erejének nagyarányú kibontakozása szintén olyan mértékben nyilvánul meg ma a termelés fejlesztésében, amilyen mértékben soha országunkban mezőgazdasági tudomány előrehaladását, a gyakorlat még nem segítette. És ami a legfőbb: a tudomány gyakorlatban alkalmazható vívmányait ma feszült várakozással lesi termelésünk gyakorlata és minden valóban használható új eredményt azonnal tömegesen alkalmaz a gyakorlatban.

Ez a folyóirat, amely most megindul, újabb fegyver a kezünkben, hogy mind világosabbá és kézzelfoghatóbbá tegye mezőgazdasági tudományunknak ezeket a feladatait és segítse azon az úton, hogy a tudomány egyetlen és igazi feladatát gyorsan és sikeresen megoldja.

ВАЖНЕЙШИЕ ЗАДАНИЯ НАУКИ В ОБЛАСТИ РАСТЕНИЕВОДСТВА

ЕРДЕИ Ф.

министр земледелия

Резюме

Применением научных методов Мичурин-Лысенко валовую продукцию нашего сельского хозяйства можно повысить в два раза. Задача науки заключается в том, чтобы обеспечивать постоянное развитие производства. Наши крупные коллективные хозяйства ожидают новых научных достижений, чтобы применять их на практике. Перед этим журналом поставлена задача развертывать науку по растениеводству, содействуя тем самым и процветанию практической работы в области растениеводства.

The Most Important Task of Science in Our Crop Production

F. ERDEI

Minister of Agriculture

Summary

We can double our agricultural production in using the science of Michourin and Lysenko. It is the task of science to assure the constant development of production. Our big agricultural cooperatives wait for the new scientific results to put them into practice. The task of our journal is to develop the applied agricultural sciences and to help agriculture.

1*

Die wichtigsten Aufgaben der Wissenschaft in unserem Pflanzenbau

F. ERDEI

Ackerbauminister

Zusammenfassung

Durch Anwendung der mitschurinish-lysenkoischen Wissenschaft kann unsere Ackerbauproduktion verdoppelt werden. Die Aufgabe der Wissenschaft ist die ständige Entwicklung der Produktion zu sichern. Unsere grossen Kollektivwirtschaften warten auf die neuen wissenschaftlichen Ergebnisse um sie in die Praxis umzusetzen. Die Aufgabe dieser Zeitschrift ist die angewandte Agrarwissenschaft zu fördern und den Pflanzenbau im Alltag zu unterstützen.

Le devoir le plus important de la science dans notre production végétale

F. ERDEI

Ministre de l'Agriculture

Résumé

Il nous est possible de redoubler notre production agricole en appliquant la science de Mitchourine et de Lysenko. Le devoir de la science est d'assurer le développement permanent de la production. Nos coopératives agronomique attendent les nouveaux résultats scientifiques pour les utiliser dans la pratique. Notre journal tient pour but de développer les sciences agricoles appliquées et de preter aide à la pratique agricole.